

bliver Regeringens Sag, og derom vil den naturligvis ikke ønske at høre vor Mening.

Stilling: Da min Stilling til det foreliggende Forslag er klar, idet jeg ved tidligere Behandlinger udførligere har motiveret, hvorfor jeg stemmer for Folketingets Affattelse af Lovforslaget, skal jeg ikke komme tilbage dertil efter alt, hvad der er sagt, men jeg skal i Modspørgning til de to sidste ærede Talere udtale det Haab, at Lovforslaget maa komme tilbage, og at det maa lykkes at opnaa en Overenskomst, der kan blive dog nogenlunde fyldestgørende for de Formaal, der ere af saa stor Betydning for Viborg By og hele dens Omegn. Der er i Gaar af den ærede Ordfører (Rump) meget rigtig bemærket blandt andet, at det er hovedsagelig de lokale Interesser, der her træde stærkt frem i Forgrunden og saa ivrigt fordrer en Flytning. Deri har han jo til Dels Ret. Men saa maa man spørge: Er det i Grunden rigtigt at gaa saa stik mod de lokale Interesser, naar dog her By- og Omegne mene, at det er det eneste, der kan og bør gøres for at fremme deres Interesser? Naar den ærede Ordfører udtalte, at det er et ringe Offer, der er blevet bragt fra Viborg By, vil jeg bede det højtærede Ting om at lægge Mærke til, at Viborg By er en fattig By. Skatteprocenten er, saa vidt jeg erindrer, oppe mellem 7 og 8 pCt., og Byen har dog ved det Offer, den har bragt, vist, at den er villig til efter sin Evne at styde saa meget til, som den formaar, for at bringe de bedst mulige Forhold ud deraf. Naar vi se hen til Viborg By's Evne og til, at den skyder et saa stort Beløb til som 10,000 Kr., er det maa ske forholdsvis ikke saa meget mindre end det, som Kjøbenhavns Kommune skal styde til ved de store Foretagender, som ere projekterede om Kjøbenhavns Banegaardsforholds Ordning. Man maa altsaa ikke saaledes uden videre sige, at det er ingen Ting, der hedes fra Viborg By. Omegnen staar jo her solidarisk med Byen, de have altsaa de samme Interesser i et og alt, og i den Adresse, der er indgivet fra de forskellige Herreder, fremhæve de jo netop, at baade Byens og Landboernes Interesser absolut ville blive tilfredsatte, naar denne Flytning ikke finder Sted, og de, baade Byen og Egnen, mene, at der særlig for Jærnbanetraffikken ved en saadan Blads vil ved en Flytning tilvejebringes Forhold, som baade nu og i Fremtiden ville blive fuldstændig tilfredsstillende og for Statskassen i Længden den mest økonomiske Ordning. Det er det, der fra forskellige Sider er blevet fremhævet her, og det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister har

stillet sig meget loyalt dertil, naar han siger: Jeg er fornøjet med denne Udv. jeg er fornøjet med det Beløb, der bliver stillet til min Raadighed, men vil Tinget give mig lidt mere, saa modtager jeg det, da jeg indrømmer, at det, som det er blevet sagt her, ganske vist er det bedste i Længden. — Jeg kan til Slutning ikke andet end udtale det Haab, at det maa lykkes at tilvejebringe en Overenskomst, idet den Stilling, der her er skabt for Viborg By og dem, der have med Viborg-Malestrubanen at gøre, er i den Grad uholdbar og uheldig, at man grumme nødig yderligere maatte sætte dem Kniven paa Struben. Jeg ser ikke anden Udvej, end at der maa vises Smødelommen fra de forskellige Sider, og da det andet Ting har stillet sig saa enstemmig paa Flytningsstandpunktet, maa det højtærede Ting her ogsaa være i Stand til ved en eventuel Forhandling at vise noget mere Smødelommen, end der efter min Formening er vist her. Med dette Haab vil jeg stemme for det foreliggende Lovforslag.

B. Ravn: Stønt Mindretallets Indstilling ikke ved 2den Behandling kom til Afstemning — og efter Forretningsordenen ikke kunde komme til Afstemning — have vi dog undladt at stille Ændringsforslag op igen til 3dje Behandling, idet vi mente at kunne nøjes med den Afstemning, der fandt Sted over Bertallets Forslag, idet det ved Stemmetallet, 33 Stemmer mod 17, er konstateret, at der er ikke saadan ubetinget Enstemmighed i Landstinget for den Afgørelse, som her finder Sted. Det kommer deraf, at Viborg Stations Flytning er ikke et rent finansielt Spørgsmaal, saaledes som det af den ærede Indenrigsminister i Gaar er erklæret; det er langt mere et teknisk Spørgsmaal, som kun en Del af dette Ting's Medlemmer have set sig i Stand til at sætte sig ind i og have villet gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i; denne Del af Tinget har desto stærkere taget Standpunkt for Sagen. Bevist for, at det er et teknisk Spørgsmaal, kan føres gennem den Erklæring, som jeg herved maa tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse et Par Linier af. Det er den Erklæring, som den højtærede Minister i Gaar har beklaget sig over, at jeg har udtalt mig om i Betænkningen og særlig beklaget sig over, at jeg ikke har aftrykt i dens Fuldstændighed, idet den højtærede Minister dertil knyttede nogle Bemærkninger om, at jeg ikke havde gjort de Embedsmænd, der have afgivet Erklæringen, nogen Tjeneste ved at fremdrage denne Sag. Jeg skal her rent parantetist